

De Sancto Patre nostro

VII.

in vepribus se volutante

BENEDICTO.

Crebro *Sanctus*. Religiosissimi viri non perispher ille
 serpens, nimis pro dolore in hominum serpens mentes exor-
 mit ~~viam suam~~, crebro dulcisono suo carere blandi Sire-
 nem concertis in hoc circumoso miseria pelago circumnavi-
 gantes deciperent homines, incertos tñ nec satis circumpe-
 dos; crebro Verg. Perestissima depicantissimos derigere, imo de-
 brare, horribissimos bellatores conuideres, invictos Victores succu-
 bere tibi, Angelica puritate homines conspicuos nequissimos, in-
 purissimos spiritibus pares offeuit, terrarumq; Cominos d'et ser-
 vas modo, sed mancipia vilissima seruire. Se Adolecentia ve-
 ro miserabili casus quid memoret? proprium namq; pulvinar ^{ibi} proijeti
 ipis censetur, illiusq; sagittis vndequaq; exposita impetibus, ^{ibi} ^{ruina}
 tur, prosternitur. At vero, et in hoc lubrico status flexu
 Adolecenti minima flexu, sed gloriosissime de tñ status Triu-
 phatrice Triumphatam depronoma, id prope licet vixit, imo su-
 ra meditata, palma concessisse vix fuerit, nec vero dubitandum
 mihi quod Summa cupiditate accerni eiq; laudes audituri fides
 que a vobis laudi fieri non nefcio, ut ex' Sicut salutis vestra
 Auctoremq; cognoscatis, appellatisq;. Benedicti enim su-
 mi Patriarcha laudes audituri estis.

Supra inprimis *Quidit*. *Supra* proponendum vobis existima-
 ri, quanti laboris, quanti operis, quanta difficultatis deni-
 q'su.